

R O Z H O D N U T Í

Nejvyšší správní soud jako soud kárný projednal v ústním jednání konaném dne 12. 4. 2011 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Milady Tomkové, zástupce předsedkyně senátu JUDr. Jana Engelmana a přísedících JUDr. Bohuslava Vacaty, JUDr. Mileny Čečotkové, JUDr. Zory Krejčí a JUDr. Gabriely Halířové, Ph.D., návrh **krajského státního zástupce** v Praze ze dne 9. 11. 2010 č. j. 2 SPR 438/2010 - 1 na zahájení kárného řízení proti **JUDr. M. H.**, státnímu zástupci – okresnímu státnímu zástupci v Kolíně, a rozhodl

t a k t o :

Podle ustanovení § 19 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění zákona č. 314/2008 Sb. a zákona č. 286/2009 Sb., **s e**

JUDr. M. H.

nar. X,

státní zástupce – okresní státní zástupce v Kolíně,
bytem Č., Z. R. 437

z p r o š ť u j e

návrhu na zahájení kárného řízení pro skutek spočívající v tom,

že

v postavení okresního státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Kolíně, v rozporu s povinnostmi státního zástupce při výkonu funkce odpovědně plnit své úkoly a respektovat přitom zásady, které zákon pro činnost státního zastupitelství stanoví, zejména postupovat odborně, svědomitě, odpovědně a bez zbytečných průtahů ve smyslu § 24 odst. 1 zákona o státním zastupitelství, přestože se dne 1. 7. 2010 na Okresním státním zastupitelství v Kolíně dozvěděl od starosty města Kolína J. B., nar. X, který se k němu bez předvolání dostavil, že má jmenovaný občan v držení audio nahrávku rozhovoru dvou osob s podezřelým obsahem, týkajícím se převodu nemovitosti z majetku města Kolína, na jejímž základě má J. B. pochybnosti o zákonnosti postupu při převodu nemovitostí a podezření z protiprávního jednání konkrétní osoby, jednající v dané věci jménem města Kolína, postupoval jako státní zástupce z nedbalosti zcela formálně a namísto toho, aby využil prostředky svěřené státnímu zastupitelství při jeho činnosti a řádně požadoval na J. B. vysvětlení ke konkretizaci a objasnění jím tvrzených skutečností a aniž by současně při jednání zajistil pro účely posouzení a rozhodnutí o dalším postupu audio nahrávku na CD s podezřelým obsahem, kterou měl při návštěvě Okresního státního zastupitelství v Kolíně J. B. při sobě a výslovně ji okresnímu státnímu zástupci v Kolíně nabízel k poslechnutí, po zjištění důvodu návštěvy J. B. sice kladl J. B. otázky, vztahující se

k případu, ale nijak poznatky nedokumentoval a o obsah audio nahrávky se nezajímal, přičemž pouze obecně poučil J. B. o možnosti podat trestní oznámení a doporučil mu, aby po poradě s právníky napsal trestní oznámení a toto společně s potřebnou dokumentací doručil na Okresní státní zastupitelství v Kolíně, přičemž zejména pak skutečnost, že nebylo v následujících dnech na Okresní státní zastupitelství v Kolíně doručeno žádné podání s oznámením o podezření ze spáchání trestného činu při převodu nemovitostí z majetku města Kolína, byl nečinný a nevyužil oprávnění státního zástupce ve smyslu § 157 odst. 2 trestního řádu uložit policejním orgánům provedení takových úkonů, které jsou tyto orgány oprávněny provést a jichž je třeba k objasnění věci, takže o podezřelém jednání při převodu nemovitosti z majetku města Kolína se orgány činné v trestním řízení dozvěděly bez aktivního postupu Okresního státního zastupitelství v Kolíně až z anonymního trestního oznámení, které bylo doručeno v srpnu 2010 policejnímu orgánu Policie České republiky, Útvaru pro odhalování korupce a finanční kriminality Služby kriminální policie a vyšetřování v Praze a jehož součástí byla i audio nahrávka s podezřelým obsahem, a tedy shora popsany postup okresního státního zástupce v Kolíně neodpovídal zákonem kladeným požadavkům na postup státního zástupce při plnění úkolů na úseku trestního řízení ve smyslu § 2 odst. 2, 4, 5 trestního řádu ve spojení s ustanoveními § 59 trestního řádu a § 157 odst. 1, 2 trestního řádu a současně byl spojen s ohrožením důvěry v činnost státního zastupitelství, neboť starosta J. B. v souvislosti s podezřelou audio nahrávkou sděloval jiným osobám, že byl na Okresním státním zastupitelství v Kolíně a informoval okresního státního zástupce v Kolíně o tom, že obdržel audio nahrávku s podezřelým obsahem rozhovoru dvou osob, týkajícím se okolností převodu nemovitostí města Kolína a že mu bylo pouze řečeno, aby podal trestní oznámení a připojil k němu všechny doklady,

neboť skutek **n e n í** kárným proviněním.

O d ů v o d n ě n í :

Nejvyššímu správnímu soudu byl dne 11. 11. 2010 doručen návrh krajského státního zástupce v Praze na zahájení kárného řízení proti státnímu zástupci – okresnímu státnímu zástupci v Kolíně JUDr. M. H., v němž je mu kladeno za vinu, že v postavení okresního státního zástupce

„Okresního státního zastupitelství v Kolíně, v rozporu s povinnostmi státního zástupce při výkonu funkce odpovědně plnit své úkoly a respektovat přitom zásady, které zákon pro činnost státního zastupitelství stanoví, zejména postupovat odborně, svědomitě, odpovědně a bez zbytečných průtahů ve smyslu § 24 odst. 1 zákona o státním zastupitelství, přestože se dne 1. 7. 2010 na Okresním státním zastupitelství v Kolíně dozvěděl od starosty města Kolína J. B., nar. X, který se k němu bez předvolání dostavil, že má jmenovaný občan v držení audio nahrávku rozhovoru dvou osob s podezřelým obsahem, týkajícím se převodu nemovitosti z majetku města Kolína, na jejímž základě má J. B. pochybnosti o zákonnosti postupu při převodu nemovitostí a podezření z protiprávního jednání konkrétní osoby, jednáající v dané věci jménem města Kolína, postupoval jako státní zástupce z nedbalosti zcela formálně a namísto toho, aby využil prostředky svěřené státnímu zastupitelství při jeho činnosti a řádně požadoval na J. B. vysvětlení ke konkrétnímu a objasnění jím tvrzených skutečností a aniž by současně při jednání zajistil pro účely posouzení a rozhodnutí o dalším postupu audio nahrávku na CD s podezřelým obsahem, kterou měl při návštěvě Okresního státního zastupitelství v Kolíně J. B. při sobě a výslovně ji okresnímu státnímu zástupci v Kolíně nabízel k poslechnutí, po zjištění důvodu návštěvy J. B. sice kladl J. B. otázky, vztahující se k případu, ale nijak poznatky nedokumentoval a o obsah audio nahrávky se nezajímal, přičemž pouze obecně poučil J. B. o možnosti podat trestní oznámení a doporučil mu, aby po poradě s právníky

napsal trestní oznámení a toto společně s potřebnou dokumentací doručil na Okresní státní zastupitelství v Kolíně, přičemž zejména pak skutečnost, že nebylo v následujících dnech na Okresní státní zastupitelství v Kolíně doručeno žádné podání s oznámením o podezření ze spáchání trestného činu při převodu nemovitostí z majetku města Kolína, byl nečinný a nevyužil oprávnění státního zástupce ve smyslu § 157 odst. 2 trestního řádu uložit policejním orgánům provedení takových úkonů, které jsou tyto orgány oprávněny provést a jichž je třeba k objasnění věci, takže o podezřelém jednání při převodu nemovitostí z majetku města Kolína se orgány činné v trestním řízení dozvěděly bez aktivního postupu Okresního státního zastupitelství v Kolíně až z anonymního trestního oznámení, které bylo doručeno v srpnu 2010 policejnímu orgánu Policie České republiky, Útvaru pro odhalování korupce a finanční kriminality Služby kriminální policie a vyšetřování v Praze a jehož součástí byla i audio nahrávka s podezřelým obsahem, a tedy sbora popsaný postup okresního státního zástupce v Kolíně neodpovídal zákonem kladeným požadavkům na postup státního zástupce při plnění úkolů na úseku trestního řízení ve smyslu § 2 odst. 2, 4, 5 trestního řádu ve spojení s ustanoveními § 59 trestního řádu a § 157 odst. 1, 2 trestního řádu a současně byl spojen s obrožením důvěry v činnost státního zastupitelství, neboť starosta J. B. v souvislosti s podezřelou audio nahrávkou sděloval jiným osobám, že byl na Okresním státním zastupitelství v Kolíně a informoval okresního státního zástupce v Kolíně o tom, že obdržel audio nahrávku s podezřelým obsahem rozhovoru dvou osob, týkajícím se okolností převodu nemovitostí města Kolín a že mu bylo pouze řečeno, aby podal trestní oznámení a připojil k němu všechny doklady“.

Navrhovatel navrhl jako kárné opatření uložit snížení platu o 20 % na dobu 6 měsíců.

Ústní jednání před kárným soudem proběhlo dne 12. dubna 2011 za přítomnosti kárně obviněného a navrhovatele.

Kárný návrh byl podán osobou k tomu oprávněnou (§ 8 odst. 5 písm. c/ zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, dále jen „zákon o kárném řízení“), přičemž byly zachovány lhůty, jež má na mysli ustanovení § 9 odst. 1 zákona o řízení, neboť návrh byl podán do šesti měsíců ode dne, kdy se navrhovatel dozvěděl o kárném provinění, jakož i do tří (dvou – podle § 29 zákona o státním zastupitelství) let ode dne spáchání kárného provinění (s ohledem na to, že vytykaného jednání se měl kárně obviněný dopustit 1. 7. 2010, a návrh byl podán v listopadu 2010, je nerozhodné, že navrhovatel netvrdí niče o tom, kdy se o kárném provinění dozvěděl).

Kárně obviněný ve své výpovědi před kárným soudem stejně jako v písemném vyjádření ze dne 9. 12. 2010, ve vysvětlení podaném 30. 9. 2010 podle zákona o státním zastupitelství a dne 25. 10. 2010 podle trestního řádu před orgány Policie České republiky popsal průběh návštěvy tehdejšího starosty města Kolína, kterého přijal bez předchozího ohlášení dne 1. 7. 2010 v odpoledních hodinách k rozhovoru v délce max. 60 minut (spíše kratšímu, neboť podle knihy návštěv OSZ byl vyznačen příchod 13.35 a odchod 14.35 hod. a na rozhovor musel starosta čekat, neboť kárně obviněný jednal s kolegyní JUDr. V.). Starosta mu sdělil, že obdržel anonymně nějakou nahrávku na CD, a neví, zda je autentická nebo zda nejde o nějakou provokaci. Z rozvláčeného projevu pana starosty vyrozuměl, že nahrávka nějak souvisí s prodejem pozemků z majetku města, který odsouhlasilo zastupitelstvo. Nesdělil kárně obviněnému nic konkrétnějšího, nebyla řeč o tom, co je obsahem nahrávky, kdo na ní hovoří, o jaké pozemky jde, kdo je měl koupit. V žádném případě, ani v náznaku se starosta nezmínil o nějakém úplatku. Dotaz kárně obviněného, který starostovi v rozhovoru položil, směřoval k tomu, zda pozemky nebyly prodány p od cenou. Odpověď byla negativní, cena měla odpovídat znaleckému posudku. Poté se starosta kárně obviněného otázal, zda by si nahrávku předběžně neposlechl a neporadil mu, jak s ní naložit. Takový postup kárně obviněný odmítl s tím, že starostovi vyložil, že by tak mohla být do budoucna zpochybněna nestrannost a objektivita výkonu dozoru nad případným vyšetřováním. Porady pak státní zastupitelství neposkytuje. Vysvětlil starostovi odpovědnost spojenou s trestním oznámením. Doporučil mu, ať se poradí s advokátem

nebo právníky Městského úřadu. Nabídl mu současně, že trestní oznámení může třeba ihned podat do protokolu a pak se tím začne státní zastupitelství okamžitě zabývat. To starosta odmítl s tím, že se přišel jenom poradit. Poučil ho proto o způsobu podání trestního oznámení. Jinak proběhla jen běžná společenská konverzace. Z rozhovoru podle kárně obviněného nevyplývaly žádné konkrétní okolnosti, které by nasvědčovaly tomu, že došlo k nějakému trestnému činu, proto nesepisoval žádný záznam, bral rozhovor jako konzultaci o tom, jak je možno formálně postupovat při případném podání trestního oznámení; tak se běžně postupuje na státním zastupitelství i v jiných případech. Následně o návštěvě informoval svého náměstka Mgr. P. S. Počátkem září se telefonicky dotazovala policistka z protikorupčního útvaru Policie ČR, zda v Kolíně není vedeno šetření o prodeji pozemků na základě nějaké nahrávky, k tomu jí kárně obviněný sdělil, že starosta za ním s nějakou nahrávkou byl, ale trestní oznámení nepodal. Dne 17. září 2010 pak kárně obviněný obdržel anonymní trestní oznámení s nahrávkou na CD, po jejímž poslechu věc postoupil kolínské policii k zahájení úkonů trestního řízení s tím, aby bylo ověřeno, zda se záležitostí již nezabývá protikorupční policie. Celkový dojem z návštěvy měl kárně obviněný takový, že starosta asi hledá cesty jak sice nepodat trestní oznámení, ale současně chce krýt sám sebe. Za situace, kdy se jako okresní státní zástupce nechtěl nechat vmanévrovat do role quasi poradce starosty v choulostivých záležitostech, by bylo protismyslné, aby požadoval vysvětlení ke konkretizaci případu nebo zajišťoval podezřelou nahrávku. Dalo se sice dovodit, že nahrávka může zpochybňovat nějakým způsobem regulérnost převodu pozemků, ale z jakých důvodů řečeno nebylo. Naopak na jediný dotaz kárně obviněného starosta potvrdil, že prodej byl schválen zastupitelstvem města za cenu určenou znalečským posudkem. V průběhu rozhovoru tak nezískal konkrétní informace, které by zakládaly podezření z trestného činu. Až se znalostí skutečností, které vyšly najevo následně, se postup kárně obviněného nemusí jevit nejšťastnější; zvolil jej však podle nejlepšího vědomí a svědomí a byl motivován výlučně zájmem na zachování nestrannosti, vážnosti a důstojnosti výkonu funkce státního zástupce a státního zastupitelství jako instituce.

Z výpovědi svědka náměstka okresního státního zástupce Mgr. P. S. bylo zjištěno, (obdobně jak již uvedl při podání vysvětlení na krajském státním zastupitelství ve dnech 22. 11. a 24. 11. 2010), že s ním o návštěvě starosty hovořil kárně obviněný, na přesný obsah rozhovoru si nepamatuje; proto nemůže podat přesný obsah informace, kterou mu jeho nadřízený sdělil, vzpomněl si, že mu kárně obviněný sdělil, že starosta měl s sebou nějaké CD, které nabízel kárně obviněnému k poslechu, aby mu poradil, zda je to na trestní oznámení nebo ne. Kárně obviněný mu sdělil, že tak neučinil, protože nechtěl dávat nějaké dobrozdání. Obsahově o podezření pana starosty nic svědek neví. Z listinných důkazů (vysvětlení před Krajským státním zastupitelstvím) pak plyne, že událost vnímal v několika rovinách a s odstupem času získával nové a nové informace – takže obsah prvního rozhovoru s kárně obviněným, v němž mu sděloval informaci o návštěvě starosty B., nemůže již detailně rekonstruovat.

Svědka J. B. ve své výpovědi uvedl, že poté, co obdržel CD s nahrávkou několik týdnů o věci přemýšlel a po událostech 30. 6. 2010 (místní rada ODS) se vydal za okresním státním zástupcem. Při návštěvě mu „všechno“ řekl, nabídl CD k poslechu. Především očekával, že se k věci nějak postaví osoba, kterou na nahrávce poznal jako II. místostarostu města Kolína, především v tom směru, že sama podá trestní oznámení. Domníval se, že forma, kterou s okresním státním zástupcem hovořil, je jednou z možných forem podání trestního oznámení. Písemně svůj úkon nedoplnil, protože právník mu sdělil, že to tak stačí. O věci hovořil s členy ODS, také některým přehrál CD nahrávku. V orgánech města Kolína o věci nehovořil.

Jeho výpověď tak odpovídá i skutečností, které uvedl při výpovědi před Policií ČR dne 30. 9. 2010 a jejíž fotokopii měl kárný soud k dispozici jako součást části spisu Policie ČR č. j. OFK-226/TČ-2010-2000206.

Svědék pplk. Mgr. P. pouze potvrdil, že v září 2010 Policie na okresním státním zastupitelství zjišťovala, zda se nevede nějaké řízení ve věci převodu pozemků města Kolína a s okresním státním zástupcem hovořil přitom, když si vyzvedával část návštěvní knihy, zachycující návštěvy 1. 7. 2010 na okresním státním zastupitelství.

Kárný senát provedl listinné důkazy navržené navrhovatelem, a to záznamem krajského státního zastupitelství ze dne 30. 9. 2010 sp. zn. 1 SPR 160/2010 (vysvětlení okresního státního zástupce JUDr. M. H. k průběhu jednání se starostou Kolína dne 1. 7. 2010), částí obsahu spisu Policie ČR Útvaru pro odhalování korupce a finanční kriminality, Služby kriminální policie a vyšetřování, odboru korupce a ochrany zájmů Evropské unie č. j. OKFK-226/TČ-2010-2000206, a to v rozsahu navrženém navrhovatelem, (spis ve věci prověřování korupčního jednání Mgr. R. P. a P. L. a neoznámení trestného činu ze strany J. B.) a kopií obsahu spisu Okresního státního zastupitelství v Kolíně sp. zn. 1 ZN 179/2010 ve věci anonymního oznámení na Mgr. R. P. pro korupční jednání. Z těchto listinných důkazů kárný soud zjistil, že Policie ČR (Útvar pro odhalování korupce a finanční kriminality) zahájila (na základě anonymního oznámení zaslaného Policii) dne 13. 9. 2010 úkony trestního řízení ve věci podezření ze spáchání trestných činů

1) přijímání úplatku a zneužívání pravomoci veřejného činitele, kterého se mohl dopustit Mgr. R. P.

2) podplácení, kterého se mohl dopustit P. L.

(tím, že v roce 2009 Mgr. Pekárek jako II. místostarosta města Kolína požádal P. L. o úplatek ve výši 1 milion Kč za to, že dojedná a zastupitelstvu města předloží ke schválení prodej pozemků za výrazně nižší cenu, než byla stanovena, přičemž úplatek měl být poskytnut prostřednictvím uhrazení faktur za fiktivní práce)

3) neoznámení trestného činu, kterého se mohl dopustit J. B. tím, že dne 10. 8. 2010 na sněmu ODS Kolín jako starosta města Kolína uvedl, že obdržel anonymní nahrávku, kterou účastníkům sněmu následně přehrál, obsahem nahrávky bylo jednání Mgr. P. a P. L., přičemž z nahrávky vyplývá, že za realizaci prodeje pozemků města Kolína Mgr. P. požádal o úplatek ve výši 1 milion Kč, přitom přítomným sdělil, že navštívil okresní státní zastupitelství, aby věděl, jak má dále postupovat a tam mu bylo sděleno, že má sepsat trestní oznámení, které společně se získanými materiály má donést na Okresní státní zastupitelství Kolín, což J. B. neudělal a trestní oznámení nepodal, tedy přestože se hodnověrným způsobem dozvěděl, že byl spáchán trestný čin přijetí úplatku a podplácení a následně mu byl orgánem činným v trestním řízení přímo sdělen způsob, jak má ve věci postupovat, tak spáchání trestného činu neoznámil.

V rámci svědecké výpovědi v tomto prověřování J. B. uvedl, že okresnímu státnímu zástupci uvedl jméno osoby hovořící na nahrávce a sdělil mu, o čem tyto osoby hovoří, tedy že hlas R. P. si říká o peníze. Rovněž uvedl, že 20. 9. hovořil s redaktorem MF Dnes K., který měl i zápis z jednání místního sněmu ODS, po tomto rozhovoru podal dne 22. 9. 2010 na Policii ČR v Kolíně v této věci trestní oznámení.

V rámci šetření podle § 158 odst. 1 tr. řádu Policie ČR zajistila rovněž zápis z jednání místního sněmu MS ODS Kolín ze dne 10. 8. 2010. Podle tohoto zápisu J. B. na tomto sněmu pustil inkriminovanou nahrávku členům MS ODS Kolín přítomným na sněmu Nato někteří členové vyzývali k podání trestního oznámení (p. M., p. J.), J. B. měl říci, že navštívil státní zastupitelství, aby věděl, jak má dále postupovat, a bylo mu řečeno, aby sepsal trestní oznámení, přidal k tomu všechny doklady a přinesl to. Dále měl podle tohoto zápisu říci, že on nechce hodnotit, zda jde o trestný čin, je zde však „něco, co může uškodit ODS a nevíme jak s tím

naložit“. Starosta B. měl uvést, že on nechce být tím, kdo bude podávat trestní oznámení, zneklidňuje ho, že neví, kdo to ještě má a jak to chce použít. Rovněž měl říci, že chce, aby „to zůstalo v této místnosti“ a že on do této chvíle nepodal písemně trestní oznámení.

Anonymní trestní oznámení na Mgr. P. spolu s CD nahrávkou v této věci obdrželo Okresní státní zastupitelství v Kolíně dne 17. 9. 2010 (bylo postoupeno Policii ČR).

Z internetových stránek města Kolína kárný senát opatřil a k důkazu byly přečteny zápisy ze zasedání zastupitelstva města Kolína 14. 9. 2010, kde je zachyceno, že k žádosti p. T. o objasnění článku v kolínském tisku týkajícího se II. místostarosty (tím byl Mgr. P.) a jeho jednání, starosta B. odpověděl: „... o korupčním chování pana místostarosty nevím“ (bod 2. - Diskuse). V zápise ze zasedání Rady města ze dne 4. 10. 2010 je obsaženo vyjádření starosty B. k žádosti zastupitelů o svolání mimořádného zasedání zastupitelstva v reakci na informace publikované tiskem v září 2010 k možné korupci při prodeji pozemků a k jednání starosty: „*Po anonymním doručení nahrávky jsem požádal pana místostarostu o vysvětlení. Protože se ke obsahu nahrávky vyjádřil odmítavě, nebylo z mé strany možné vše v takto krátkém časovém úseku vyhodnotit. Dne 1. 7. 2010 jsem navštívil Okresní státní zastupitelství a sdělil své prohlášení. Doposud jsem udělal vše proto, aby byla splněna má občanská povinnost*“.

Kárný senát rovněž zjistil obsah osobního spisu kárně obviněného a pracovního hodnocení, které vyhotovil krajský státní zástupce dne 21. 3. 2011. Kárně obviněný je hodnocen veskrze pozitivně, celou pracovní kariéru (téměř 30 let) strávil nejprve jako prokurátor a posléze státní zástupce v Kolíně a Kutné Hoře. Úkoly plní v odpovídající kvalitě a termínech, v jeho práci nejsou systémové ani jiné zásadní nedostatky, a to včetně úkolů na úseku správy Okresního státního zastupitelství. Nikdy nebyl postižen za kárné provinění. Dne 6. 10. 2010 podala bývalá nejvyšší státní zástupkyně návrh na odvolání kárně obviněného z funkce okresního státního zástupce, a to v souvislosti s jeho postupem dne 1. 7. 2010 při návštěvě starosty B.

K důkazu byl přečten Pokyn obecné povahy Nejvyššího státního zástupce č. 9/2008, čl. 13 - 15.

Na základě provedení dokazování dospěl kárný soud k následujícím skutkovým závěrům. Přitom je možno z hlediska směru a rozsahu dokazování shrnout, že pro závěr o tom, zda se skutek stal a zda naplňuje skutkovou podstatu kárného provinění, je určující zjištění, jaké informace a v jakém rozsahu byly při návštěvě dne 1. 7. 2010 ze strany starosty B. kárně obviněnému sděleny a zda tato tvrzení měla a mohla zavdat příčinu k tomu, aby kárně obviněný s obsahem rozhovoru zacházel jako s tzv. jiným podnětem, na jehož základě lze učinit závěr o podezření ze spáchání trestného činu. Je nepochybné, že bývalý starosta města Kolína nepřišel na okresní státní zastupitelství podat trestní oznámení ani učinit jakékoli jiné podání (ústně do protokolu) ve smyslu § 59 tr. řádu (ani ve smyslu § 16a zákona o státním zastupitelství). Trestní oznámení podal až pod tlakem událostí 22. 9. 2010. Pokud jde o to, jaký rozsah informací starosta B. vlastně okresnímu státnímu zástupci sdělil, zůstaly rozpory, které není možno dokazováním odstranit, neboť jde o obsah rozhovoru dvou osob, který neměl další svědky, přičemž každá z nich s odstupem doby interpretuje obsah rozhovoru jinak. Na jedné straně kárně obviněný tvrdí, že starosta B. o obsahu nahrávky nehovořil, zvláště ne o úplatku, ani nehovořil o konkrétních výrocích Mgr. P. (jména neměla být podle kárně obviněného při rozhovoru citována). Nesporné pouze je, že se mluvilo o převodu pozemků z majetku města Kolína. Tomu, že starosta přišel na okresní státní zastupitelství s cílem se pouze poradit, jak má dál postupovat, odpovídají i výroky starosty na sněmu ODS v srpnu 2010. Velmi závažné je to, co zachytil zápis z tohoto sněmu (10. 8. 2010), totiž, že starosta chtěl, aby se věc nedostala na veřejnost a nechtěl v té době trestní oznámení podávat. Tomu by odpovídal i cíl návštěvy

na okresním státním zastupitelství – poradit se obecně, jak postupovat. Starosta disponoval nahrávkou od počátku června, tedy řadu týdnů a ani 1. 7. 2010 nahrávku například na okresním státním zastupitelství neponechal, pouze ji nabízel k poslechu. Když jednání starosty (jeho pasivita) hrozilo zveřejněním v tisku, trestní oznámení podal (22. 9. 2010), přičemž aféra v tisku vypukla 23. 9. 2010. Jeho postoj jej posléze stál místo na kandidátce do obecních voleb na podzim 2010. Z tohoto pohledu (tedy z druhé strany) se jeví pochopitelnou výpověď J. B. v rámci prověřování podezření ze spáchání tr. činu neoznámení trestného činu, učiněná před orgány Policie ČR a potvrzená i svědeckou výpovědí před kárným soudem, v níž tvrdí, že okresnímu státnímu zástupci sdělil řadu podrobností (koho na nahrávce poznal, co říká atd.). Na základě důkazů navržených návrhovatelem však nebylo možno prokázat, jaký rozsah informací přesně byl kárně obviněnému v rozhovoru podán. Tato skutková nejasnost má potom zásadní dopad do závěrů o tom, zda skutek, jak byl v návrhu popsán, je kárným proviněním.

Kárně obviněného by stíhala povinnost ve věci konat (v duchu ust. § 2 odst. 3, 4 tr. řádu, § 157 odst. 1, 2 tr. řádu a čl. 13 odst. 7 ve spojení s čl. 14 Pokynu obecné povahy č. 8/2009 Nejvyššího státního zástupce o trestním řízení), pokud by suma informací z rozhovoru umožňovala učinit bez dalšího závěr o podezření ze spáchání trestného činu. Z citovaných ustanovení plyne jednak povinnost státního zástupce stíhat všechny trestné činy, o nichž se dozví, a jednak zásada, že orgány činné v trestním řízení postupují z úřední povinnosti, přičemž státní zástupce může uložit policejnímu orgánu v přípravném řízení provedení takových úkonů, které je tento orgán oprávněn provést a jichž je třeba k objasnění věci nebo pro zjištění pachatele. Podle čl. 13 odst. 7 cit. Pokynu jsou poznatky státního zastupitelství z jiných úseků činnosti (než z podání at' už označených jako trestní oznámení či nikoliv), z informačních prostředků, tiskovin apod. jiným podnětem k trestnímu stíhání, lze-li na jejich podkladě učinit závěr o podezření ze spáchání trestného činu. Podle čl. 14 odst. 1 cit. Pokynu předá státní zástupce jiný podnět k trestnímu stíhání neprodleně příslušnému policejnímu orgánu s pokynem k prověření.

Kárným proviněním je podle § 28 zákona o státním zastupitelství zaviněné porušení povinností státního zástupce, zaviněné chování nebo jednání státního zástupce, jímž ohrožuje důvěru v činnost státního zastupitelství nebo v odbornost jeho postupu anebo snižuje vážnost a důstojnost funkce státního zástupce. Podle § 24 odst. 1 zákona o státním zastupitelství je státní zástupce při výkonu své funkce povinen odpovědně plnit své úkoly a respektovat přitom zásady, které zákon pro činnost státního zastupitelství stanoví; zejména je povinen postupovat odborně, svědomitě, odpovědně, nestranně, spravedlivě a bez zbytečných průtahů.

V řízení před kárným soudem bylo prokázáno, že starosta B. měl v držení nahrávku, na které se dvě osoby bavily o převodu nemovitostí z majetku města Kolína, přičemž starosta měl pochybnost o pravosti nahrávky a obsah hovoru v něm vzbuzoval pochybnosti o dalším postupu. V tomto ohledu se tvrzení kárně obviněného i svědka B. shodují. V řízení však nebylo prokázáno, že by starosta konkretizoval obsah rozhovoru na nahrávce, či osoby, které poznal podle hlasu. Kárný senát nepovažuje svědeckou výpověď svědka B., která je v rozporu s tvrzeními kárně obviněného, za natolik přesvědčivou, aby ji beze zbytku postavil za základ kárné odpovědnosti okresního státního zástupce, a to za situace, kdy tento státní zástupce podal starostovi J. B. veškerá potřebná poučení včetně nabídky okamžitě sepsat trestní oznámení do protokolu, jež byla odmítnuta. Nabízí se jednoznačně takový výklad, že kdyby chtěl otevřeně hovořit o všem, co na nahrávce slyšel, nemohl by se bránit podání trestního oznámení způsobem, jakým to učinil. Tento výklad motivace podporuje i zápis ze sněmu ODS 10. 8. 2010, podle něž starosta ještě v této době preferoval, aby věc zůstala nezveřejněna. Z dalších výroků starosty B. totiž plyne, že jeho zájmem bylo věc, která poškozovala jeho politickou stranu v období před

obecními volbami, nezveřejňovat (nejen výroky na sněmu ODS 10. 8. 2010, ale též výroky na zasedání zastupitelstva města Kolína 14. 9. 2010, kde k dotazu, co ví o korupčním jednání II. místostarosta, odpověděl, že nic neví. Taková odpověď je těžko představitelná, pokud by byl subjektivně přesvědčen, že v určité podobě podal trestní oznámení již dne 1. 7. 2010). Lze se spíše klonit k interpretaci kárně obviněného, totiž že návštěva na okresním státním zastupitelství měla sloužit jako alibi svého druhu či jako konzultace o možnostech dalšího postupu starosty.

Rozhodné skutkové okolnosti událostí, jak byly v návrhu popsány, tedy zůstaly neobjasněny. Nelze přitom nevidět, že se jednalo o situaci vsutku zvláštní: dlouholetý funkcionář orgánů města Kolína se přišel radit s okresním státním zástupcem, jak má postupovat v situaci, kdy mu přišla anonymně nahrávka, jejíž obsah ho znejistil, přičemž šlo o převod vlastnictví majetku města. Poučení o tom, jak podat trestní oznámení, které kárně obviněný návštěvníkovi udělil, pak bylo zcela přílehlavou reakcí. Pokud by institut trestního oznámení mohl být paušálně nahrazován „poradami“ se státními zástupci, došlo by k jeho faktickému vyprázdnění s tím, že osoby disponující informacemi vztahujícími se k podezření ze spáchání trestného činu by tak přenášely svou případnou odpovědnost na státního zástupce, který by byl povinen jakoukoli obecnou informaci sdělenou ústně doplňovat konkrétními otázkami, to vše ovšem mimo jakýkoli procesní prostor. Definice tzv. jiného podnětu k trestnímu stíhání shora citovaná z Pokynu obecné povahy evidentně nesměruje k poznatkům, které státní zastupitelství získá z ústního podání návštěvníka, jenž odmítá své informace sdělit do protokolu formou zákonem předvídanou. Za těchto okolností (ale právě jen za těchto okolností) nebylo povinností okresního státního zástupce požadovat po návštěvníkovi další upřesnění jeho sdělení a zajišťovat nahrávku, kterou starosta B. nepřinesl k předání, ale jen k případnému poslechu, mimoprocesně poslouchat nahrávku, která se v dalším případném řízení mohla stát důkazem, a ukládat Policii prověřovat zcela obecné informace. Podle čl. 13 odst. 1 Pokynu obecné povahy č. 8/2009 o trestním řízení (věty první) státní zástupce prověřování neprovádí. Tomu odpovídá i dikce § 158 odst. 1 a 2 tr. řádu, které rozlišují úkoly policejního orgánu a státního zástupce před zahájením trestního stíhání. Nečinnost státního zástupce by neobstála, pokud by byla v řízení potvrzena skutková tvrzení svědka B., že státního zástupce podrobně informoval o obsahu nahrávky; tak se ovšem nestalo – a kárný soud – jak shora vyloženo nemohl kárnou odpovědnost státního zástupce postavit pouze na izolované výpovědi svědka B. Prvky nečinnosti vytýkané kárným návrhem, které se nepochybně staly, pak za neprokázání rozhodných okolností, tedy obsahu sdělených skutečností o nahrávce rozhovoru dvou osob, samy o sobě nejsou s to naplnit skutkovou podstatu kárného provinění ve všech jeho znacích. Do jisté míry spornou může být otázka, zda byl okresní státní zástupce povinen dokumentovat poznatky z rozhovoru se starostou B. Starosta nečinil žádné podání, a to ani ústně do protokolu (ať již podle § 59 tr. řádu či podle § 16a zákona o státním zastupitelství). Kárně obviněnému tak zbýval institut „úředního záznamu“ jako blíže právními předpisy v oboru trestního řízení a v oboru činnosti státního zastupitelství (s několika výjimkami, např. § 158 odst. 5 tr. řádu) obecně neupravený postup, jenž slouží k zachycení skutečností, které mají vztah k určité právní věci, zjištěné zejména z ústních sdělení, oznámení, poznámek, obsahů telefonických hovorů apod. Právní předpisy použití úředního záznamu v této souvislosti neupravují, kárně obviněnému tedy nelze vytknout, že porušil povinnost uloženou mu právní normou či aktem řízení (navrhovatel v tomto směru také v návrhu neuvádí, kterou povinnost měl kárně obviněný porušit tím, že průběh návštěvy nedokumentoval). Jinou otázkou je vhodnost takového záznamu; kárný senát má za to, že záznam této schůzky by býval byl vhodný, ovšem jednalo by se stejně pouze o jednostranný úkon ze strany kárně obviněného, jenž by jako důkaz pro prokázání obsahu rozhovoru mohl sloužit jen velmi omezeně. Ovšem přesvědčení o vhodnosti určitého postupu nemůže založit kárnou odpovědnost, která je v definici kárného provinění spojena především s plněním povinností stanovených zákonem.

Tvrzení navrhovatele o poškození důvěryhodnosti státního zastupitelství tím, že svědek B. jiným osobám sděloval, že mu bylo na okresním státním zastupitelství pouze řečeno, aby podal trestní oznámení a připojil k němu doklady, nemůže rovněž jako kárné provinění obstát, neboť jednak nespecifikuje, kdy a komu měl J. B. tyto okolnosti sdělovat, a pokud mělo jít o sněm ODS 10. 8. 2010, pak ze zápisu (jak je shora identifikován) neplyne žádné rozhořčení účastníků tohoto politického setkání, nýbrž naopak dotazy na J. B. byly kladeny v tom směru, zda doporučení okresního státního zástupce vyhověl a trestní oznámení podal. Odpovědi mělo být, že on nebude tím, kdo podá trestní oznámení. Aniž by kárný senát přeceňoval důkazní hodnotu zápisu ze sněmu ODS, zapadá postoj svědka J. B. spíše do interpretace kárně obviněného nežli svědkovy.

Za těchto okolností pak skutek (zejména ve spojení s neprokázaným rozsahem předaných informací) není kárným proviněním. Proto kárný soud za použití ust. § 19 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb., kárně obviněného kárného návrhu zprostil.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e n í** odvolání přípustné.

V Brně dne 12. dubna 2011

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně kárného senátu
pro věci státních zástupců